

OD KOD IZVIRAMO, DO KAM SMO ODŠLI – ZGODBA O LOVRENCU IZ OČI JOSIPDOLČANA

Pred časom sem na Facebooku zasledil sliko o Rdeči vili pri Bitnerju v Lovrencu na Pohorju. Lepa vila z okrasnim vrtom, v neposredni bližini zelo znane gostilne, nekoč hotela Bitner. Okrasni vrt je bil povezan z gostinskim objektom in že za časa Avstro-ogrske je tu bilo priznано letno zdravilišče. O pomembnosti, lepoti in spremljevalnih objektih ne bom pisal, ker je že vse opisano in z fotografijami dokumentirano od pridnih domačinov. Bom pa se posvetil naslovu.

Odločil sem se, da s pisanjem te zgodbe ohranim spomin družine CVETKO, na RDEČO VILLO. Oče Jože Cvetko se je rodil pri Sv. Ani v Slovenskih goricah leta 1913 v veliki družini. Že mlad otrok se je seznanil z raznimi kmečimi deli, saj je moral poprijeti za vsako delo pri okoliških kmetih kot pastir in pozneje hlapec. V domačih krajih ni videl prihodnosti za svoje sposobnosti in znanje. Ni bil posebej izobražen, držal se je načela: »Kaj oko vidi, roka zna narediti!«. S tako popotnico se je odpravil »s trebuhom za kruhom«. Pristal je prav v gostišču Bitner v Lovrencu na Pohorju. Nam otrokom je razlagal, da je bil »puršncimer«, kar naj bi pomenilo, da je opravljal delo služabnika, oziroma vsa dela, ki so mu jih lastniki naložili. Opravljal je vse kar so mu naročili in tam kjer so ga rabili.

Po slikah, ki prikazujejo urejenost in skrb za lepo okolje je bilo urejanje okrasnega vrta tudi njegovo delo. Navajen je bil obdelovati, »težko« ilovnato zemljo Slovenskih goric, zato mu obdelovanje cvetličnega vrta ni predstavljalo nobenih težav, za ostalo delo je pa tudi znal prijeti. Z veseljem je opravljal vsa dela, ki so mu bila naročena. Kdaj je prišel v Lovrenc na Pohorju ne vem. Med vojno je že bil v Lovrencu. Ni bil navdušen nad vojno, zato je bil dostikrat ujet. Ker pa ni bil nevaren, ne za ene ne za druge, se je njegova zgodba v vojni srečno končala.

Ker mi je slika z hišo bila zelo lepa, sem dolgo gledal in začel razmišljati. Tu iz te vile so tudi moje korenine. Vprašal sem se OD KOD PRIHAJAM-o, DO KOD SEM-o PRIŠLI. Slika iz arhiva Lovrenčan.

V tistih naj hujših časih se je spoznal z brhko Pohorko, Lovrenčanko Halecovo Vido. Pisala se je Dešnik. Njena mama, Halecova Lojza so jo domačini klicali, pisala se je Dešnik, je prihajala z Dešnikove kmetije, katero je njen oče zakartal. Izgovorjeno je imel stanovanje do smrti pri Halecu, saj je bila to njihova koč. Halecovo je v hribu nad penzionom Bitner. Po njegovi smrti je morala oma Alojzija z dvema otrokoma, Vido in Milanom, zapustiti tudi hišo pri Halecu.

Stric Milan se je v Lovrencu pri domačem mojstru izučil za mesarja in z mojstrom odšel po svetu. Na koncu je kot podoficir ostal v takratni JNA do upokojitve. Mama Vida se je z svojo mamo (omo) preselila k izvoljencu Jožetu v RDEČO VILLO pri BITTNERJU. Tam sta si začela ustvarjati svoje »gnezdece«. Leta 1943 sta se poročila. Leto kasneje se jima rodi sin Jožek, ki je po nekaj mesecih za takrat neozdravljivo otroško bolezen davico tudi umrl. Žalost je bila velika in boleča. Ker sta bila še mlada in na začetku življenjskih poti, se je leta 1945 rodil drugi sin Pavel, leta 1947 pa še Jernej. Oba v RDEČI VILI pri PITNERJU, kot danes rečemo. Vse dokumente, ki jih rabiš v življenju sta morala iskati – pridobivati na matičnem uradu v Lovrencu na Pohorju.

Po vojni so se časi močno spremenili. Skrbeti je bilo potrebno za mlado družino. Lastniki pri Pitnerju so se menjali, časi močno spremenili in še spreminjali, treba je bilo skrbeti za družino na dolgi rok. Oče se je zaposlil v takratnem KASJAKOVEM PRUHU, nad Lovrencem. Tam je delalo veliko Lovrenčanov in tudi delavcev od drugod. Oma in mama sta še naprej hodili na »šiht« k lovrenškim kmetom in tako pomagali očetu preskrbeti mlado družino. Oče ni nikoli rekel: »to delo ni zame, ali težko, ali nevarno«. Vedno je imel pred sabo skrb za družino in temu je prilagajal svoje delo. Kljub temu, da je prihajal iz goric, kjer se je obdelovala rjava težka ilovnata zemlja Slovenskih goric, se je tudi spoprijateljil s trdim in muhastim pohorskim kamnom. V sebi je nosil pravilo takratnih mojstrov, »kaj oči vidijo, znajo roke narediti!« Naučil se je spoznati in obdelovati trdo pohorsko kamnino, ki so ji takrat še rekli granit, pozneje pohorski tonalit, danes pa že granodiorit. V kamnolomu (KASJAKOVEM PRUHU) je hitro napredoval, saj se je zavzelo spoznaval s trdo Pohorsko kamnino, jo osvojil in ona njega. Jaz pravim: »Naš

kamen moraš zljubiti in on tebe«, če ga hočeš celo življenje obdelovati. Tu mislim celotno delovno dobo.

Bilo bi prelepo če bi trajalo predolgo. Kot danes, nastajale so gospodarske krize. Tudi Kasjakov pruh – kamnolom, z delavci jo je temeljito izkusil. Začeli so ga zapirati (še danes je njegova zaloga kamna velika) in ga tudi zaradi varnosti zaprli. Delavci so se tako ali drugače znašli, vsak po svoje. Mnogi so se zaposlili v drugih panogah v domačem kraju, saj je delovala močna lesna industrija, mnogi v Tovarni kos in srpov. Nekateri, ni jih bilo malo, pa so odšli, preko Pohorskih dolin in vrhov v mali industrijski kraj Josipdol, kjer je delovalo več kamnolomov enake kamnine, kot v Kasjakovem pruhu. Stanovali so v lesenih barakah, ki so bile nameščene v vasi Josipdol in največjem izmed kamnolomov. Čez teden so tu ostajali, ob koncih tedna se pa vračali v Lovrenc na Pohorju. Življenje je bilo težko in naporno. Eni so tu ostali, eni so se vrnili v rodni Lovrenc na Pohorju in se tam zaposlili, v drugih gospodarskih panogah, ter pomagali razvijati domači kraj.

Jože Cvetko in Vida Dešnik ob poroki. Avtor slike ni znan, leto 1943.

Oče Jože Cvetko, je ostal v Josipdolu. V januarju 1951 se je z družino preselil v Josipdol. Tu sta v neposredni bližini znane Menze tik ob cesti v smeri kamnoloma – pruha – stali dve stari leseni hiši. Že takrat so rekli, da se bližata starosti sto let. Za tisti čas, to niti ni bilo veliko. Ena je bila že vseljena, druga je čakala na družino Cvetko – Dešnik iz Lovrenca na Pohorju. Po pripovedovanju ome - babice in staršev, je tisto leto bila kar močna zima. Čas za selitev v januarju ni bil najbolj primeren, a vendar če si hotel obdržat stanovanje, si se moral organizirat in preseliti. Čez Hrastnikov vrh takrat še ni bilo ceste in možnosti selitve v tako oddaljen kraj. Na Ruti še ni bilo mostu preko reke Drave. V Josipdolu pa so že imeli tovornjake za prevoz kamnja do železniške postaje, tako da je obstajala možnost selitve s tovornjakom, preko Drave pa z brodom. To možnost so tudi izkoristili. Tako se je januarja 1951 družina Cvetko – Dešnik preselila iz RDEČE VILE pri PITNERJU ob Radoljni iz LOVRENCA na POHORJU v JOSIPDOL. Sama selitev je bila nekaj posebnega. V tistih časih se je selilo kar ročno, saj ni bilo toliko stvari za selitev, kot danes. Naš primer je pa bil še selitev »daleč« preko hribovja v sosednjo dolino. Šofer tovornjaka, ki je postal tudi hišni prijatelj novo priseljencev, se je rad spominjal te selitve. V dno duše sta mu ostala v spominu dva mala fanta, stara šest in štiri leta s klobukom na glavi in hlačami, ki so jim rekli »PUMPARCE«. Zaradi zime je njiju posadil v kabino tovornjaka, ostali pa so morali kar na prostor za tovor. Šofer se je pisal Najžer Alojz.

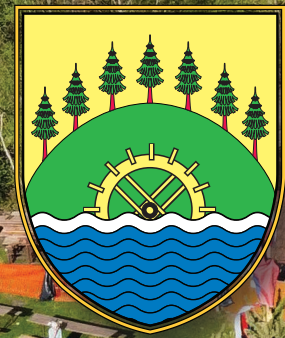
Selitev je uspela. Družina se je vživela v novo okolje. Oče je imel bližje do delovnega mesta, oma in mama sta si pa našli zaposlitev prostega časa z delom pri tukajšnjih kmetih. Živeli so mirno in delovno vaško življenje. Decembra 1951, na Miklavžev večer, je družino povečal še en sin Danijel (pisec tega spomina). Pridružil sem se Pavlu in Jerneju. Leta 1957 se je trem razigranim josipdolskim fantom v družini Cvetko, pridružil še četrti sin Heliodor. Ker je izgovarjava bila težka smo ga klicali kar HELČ-i. Živeli smo mirno vaško življenje z vsemi težavami in prigodami, ki se dogodijo v življenju preproste delavske družine.

To smo štirje bratje CVETKO. Ta velika dva sta »lovrenčana«, mala dva pa »josipdolčana«. Slikano leta 1959 v Josipdolu malo nad hišo. Avtor slike je Žigart Avgust starejši.

Otroci smo šolo obiskovali, prva dva razreda kar v Josipdolu, ostalih šest pa v Ribnici na Pohorju. Vsi smo se izučili poklica, Helči je doštudirala, ustvarili smo si svoje družine. Zanimivo in pomembno se mi pa zdi naslednje. Sam sem se vrnil v Lovrenc na Pohorju, po nova znanja. Izučil sem se pri kovaškem mojstru OZVALD KONDDRATU za kovača. Na ta leta imam najlepše spomine. Brat Heliodor-Helči se je pa vrnil v Slovenske gorice, od koder je bil oče, tam ustvaril družino in svoj dom. Ostala dva sta si uredila svoje družine, Pavel na Muti, Jernej pa v Majšperku.

Daniel Cvetko, Josipdol, februar 2022

O B Č I N S K O G L A S I L O

Lovrenški informator

Od brega, do brega

PO NEKAJLETNEM PREMORU, PONOVO ZAGOREL KRES

Po kar nekaj letih brez večjega kresovanja v Lovrencu, so letos zanj poskrbeli člani in članice Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Lovrenc na Pohorju.

Kresovanje je danes predvsem družaben dogodek, skozi stoletja pa je spreminjalo svoj pomen. V poganskih časih je kres predstavljala pomoč Soncu, da sije z vso svojo močjo, kasneje so bili kresovi uporabljeni za signalizacijo nevarnosti pred Turškimi vpadi. Nekdaj so delavci tudi s kurjenjem ognja simbolno opozarjali na svoje pravice, danes pa je to običaj in na nek način del nesnovne kulturne dediščine.

V preteklosti vsakoletna tradicija organizacije večjega kresovanja v Lovrencu, se je zadnjih nekaj let prekinila, tudi zaradi razmer, ki smo jim bili priča. So pa za letošnje kresovanje poskrbeli člani in članice Prostovoljnega gasilskega

ga društva Lovrenc na Pohorju. Odvijalo se je 30. aprila, na gasilskem poligonu. Ob 17. uri so dvignili Prvomajsko drevo - mlaj, ob tem pa je zaigrala Godba na pihala. Za pijačo je skrbelo gasilsko društvo, hrano je pripravljala ekipa Nelly's Food Truck, za glasbo pa je poskrbel Ju-huu band. Nekaj minut pred 21.00 uro je bil izveden prižig kresa. Kresove je bilo moč videti tudi na okoliških Lovrenških bregovih.

Ponovno se je pokazalo, da je za uspešno prireditve potrebno sodelovanje. Poleg PGD Lovrenc na Pohorju so pri organizaciji sodelovali še Občina Lovrenc na Pohorju, Šlaus Miha, O-les Uroš Omerzu s.p., Protect infra varnostni inženiring d.o.o, Aleš Ribič s.p, Kaube Rok, Friderik Žvikart in še kdo. Hvala vsem. PGD Lovrenc na Pohorju

Ročnodelski krožek PIKAPOLONICE IN MALE PIKAPOLONICE, Vas vabijo na razstavo ročnih del »OD GLAVE DO PETA«. Prireditveni prostor, 4. in 5. junij, od 9. do 17. ure. Na razstavi bodo prikazani ročnodelski izdelki, ki bodo podarjeni otrokom v Keniji in bolnišnici Maribor.

NEURJE PONOVRNO PRIZADELO NAŠO OBČINO

Neurje, ki je divjalo v noči iz sobote na nedeljo 8. maja 2022, naši občini ni prizaneslo. Tokrat je škodo povzročil hudourniški potok Slepnica, izognili pa se tudi nismo poplavljanju pritokov in stekanju zalednih voda, ki so sprožale plazove in usade, odnašale brežine, polnile jarke. Škoda se po prvih ocenah giblje okrog dobrih dveh milijonov evrov.

Največ škode je nastalo na Rdečem bregu in Recenjaku. Zemeljski plazovi so poškodovali in ogrozili dve stanovanjski hiši ter odnesli nekatere pomožne stanovanjske objekte. Seveda so takoj stekla nujna sanacijska dela, prav tako so strokovnjaki za geomehaniko že opravili prve preglede najbolj prizadetih območij. V naslednjih tednih bodo podali strokovno oceno škode oz. optimalne rešitve sanacije. V neurju je bil uničen tudi zasebni vodovod, predvsem pa je veliko škode nastalo na cestni infrastrukturi in v hišah, saj je zalivalo kleti.

V okviru nujnih sanacijskih del v strugi Slepnice nam je priskočila na pomoč Direkcija RS za vode preko svojega koncesionarja, VGP Drava d.o.o., ki je na najbolj kritičnih mestih izvedel osnovno čiščenje vodotoka, premet materiala ter začasno ureditev usadov. Z direkcijo se istočasno usklajujemo okrog investicijskih rešitev v potoku Slepnica in sicer o kamnitih zlozbah z ustreznimi pragovi v strugi vodotoka gor in dol vodno od Vuhreškega mosta.

Občina Lovrenc na Pohorju
Spodnji trg 8
2344 Lovrenc na Pohorju

Telefon: 02 630 05 50
Fax: 02 630 05 60
E-pošta: obcina@lovrenc.si
Spletna stran: www.lovrenc.si

Uradne ure:
ponedeljek od 8.00 do 10.00 in
od 11.00 do 13.00
torek: od 8.00 do 10.00 in
od 11.00 do 13.00
sreda: od 8.00 do 10.00 in
od 12.00 do 16.00
petek: od 8.00 do 10.00 in
od 11.00 do 13.00

Izdaja: Občina Lovrenc na Pohorju
Tisk: Tiskarna Babič s.p.
Naklada: 1500 izvodov

Svoje članke in pripombe
pošljite na
informator.lovrenc@gmail.com.

Vsi, ki bi želeli oglaševati svoje
storitve oz. izdelke v Lovrenškem
informatorju, nam pišite na
obcina@lovrenc.si.

Nepogrešljivo delo so v neurju ponovno opravili naši gasilci, ki so bili, kot zmeraj, prvi na terenu in odhajali domov zadnji. Poleg ogromnega interventnega dela so očistili propuste na prizadetih delih cestišč, nanose zemljine, praznili kleti in vsekakor nudili tudi prvo moralno podporo prizadetim v neurju. Ostalo delo prvih sanacij so izvedli zaposleni v Režijskem obratu skupaj z zunanjim izvajalcem za vzdrževanje gozdnih in občinskih cest, Gorazd Hodnik, s.p., ki se jim tako kot gasilcem iskreno zahvaljujemo.

Uspešno pridobili poseben transfer države za del stroškov sanacije pri odpravi posledic lanskega julijskega neurja

S strani Ministrstva za okolje in prostor smo prejeli nekaj več kot **170.000 EUR sredstev**, kot povračilo stroškov, ki so nastali pri sanaciji odprave škode po neurju v mesecu juliju lani. Povrnjeni stroški se pretežno nanašajo na sanacijo mostu Fak. Ker je država lanskoletno neurje prepoznala kot naravno nesrečo in ker so bila na voljo sredstva skladov, ki omogočajo povračilo stroškov za sanacije teh nesreč za nazaj, se je naš trud tudi obrestoval. Glede na nove tegobe, ki nam jih povzročajo neurja, so ta sredstva v letošnjem letu še kako dobrodošla

Po prvih ocenah škodo ocenjujejo na dobra dva milijona evrov. Ker je neurje divjalo v delu naše in zgolj še nekaj sosednjih občinah, tokrat ne moremo računati na sistemsko pomoč države, saj se ta mehanizem sproži, ko škoda na ravni celotne države doseže določen znesek. Zato bomo sanacijski program morali izvesti z lastnimi sredstvi oz. z neposrednim sodelovanjem z državnimi institucijami.

TUDI OTROCI V VRTCU PRISPEVALI K ČISTEJŠEMU OKOLJU

v okviru eko projekta smo se v vrtcu odločili, da s skupnimi močmi počistimo naš domači kraj. Najprej smo čistilno akcijo načrtovali 22. aprila, ob dnevu Zemlje, a ker nam vreme ni bilo naklonjeno, smo se čiščenja lotili v ponedeljek za tem. Kljub temu, da je bila v kraju že izvedena čistilna akcija, so zvedave oči in drobni prstki še vedno našli kakšno smet, ki je kazila naš kraj. Skupine smo se odpravile na različne konce Lovrenca, a vseeno v bližini vrtca.

Tako smo se pridružili šolarjem, ki so na EKO dan lepšali zabojnike za odpadke in pobirali smeti. Nasmejanji obrazi, iskrice v očeh, raziskovanje, gibanje, skrb, nova znanja, zadovoljstvo, uspeh... Tako že naši najmlajši, na njim primeren način, spoznavajo pomembnost skrbi za naš planet in zdravo prihodnost. Vrtec in OŠ Lovrenc na Pohorju

DELO REŽIJSKEGA OBRATA V MESECU MAJU

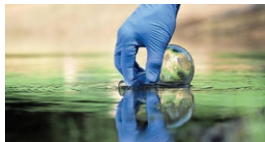
V mesecu maju je delo režijskega obrata zaznamovalo neurje ter prva dela s košnjo:

- sanacijska dela po neurju, ki so v prvi fazi pomenila označitev najbolj tveganih točk, nato popise nujnih del ter kasneje njihova organizacija in delna izvedba. Slednja je vključevala predvsem na relaciji celotne Slepnice, na Recenjaku, Rdečem Bregu in delih Kumna;
- kljub obsežnim sanacijskim delom po neurju so zaposleni v RO pokosili in uredili pokopališča ter očistili dele obcestnega prostora, ki jih izvajalec strojne košnje ne more izvesti.

V LOVRENCU IMAMO MEHKO VODO

V začetku leta smo v sklopu analiziranja pitne vode izvedli tudi analizo trdote vode. Trdota vode je naravna lastnost pitne vode. Povzročajo jo raztopljene mineralne snovi, ki vodi dajejo okus. Trdoto vode tvorijo spojine kalcija in magnezija (karbonati, sulfati, kloridi), ki jih voda raztaplja na poti do vodnih zajetij. Karbonati povzročijo prehodno trdoto, ki izginja pri segrevanju vode, ko izhlapeva CO₂. Netopni karbonati pa se med segrevanjem izločijo na stenah posode, na grelih in sanitarnih armaturah v obliki vodnega kamna. Preostale spojine predstavljajo stalno trdoto vode. Čim višjo trdoto ima voda, tem več vodnega kamna se iz nje izloči. Trdoto vode najpogosteje merimo v nemških trdotnih stopinjah (°N), pri čemer predstavlja ena nemška stopinja vsebnost 10 mg CaO na liter vode.

Na podlagi izvedene analize se je ugotovilo, da imamo na območju občine Lovrenc na Pohorju zelo mehko vodo, ki znaša 1,6 (°N) in je ni potrebno dodatno mehčati. Prav tako ni potrebno na aparature nameščati kakršnih koli aparatov za mehčanje vode oz. za to namenjenih mehčalcev vode, ki bi preprečevali nalaganje vodnega kamna, saj ga je v naši vodi zelo malo.

Za primerjavo dodajamo tabelo ocene trdote vode:

OCENA TRDOTE VODE	NEMŠKA STOPINJA (°N)
Mehka voda	0 – 8
Srednje trda voda	8 – 15
Trda voda	15 – 21
Zelo trda voda	nad 21

REALIZIRANA ŠE DVA PROJEKTA PARTICIPATIVNEGA PRORAČUNA UREDITEV DELA OBČINSKIH CEST GLAŽERCA IN BEDNIKOVA CESTA

V mesecu maju smo zaključili projekt ureditve delov občinskih cest Glažerca in Bednikova cesta. Utrdili smo cestišče, da nasuli z drobljencem, počistili smo občestne jarke in predrl propuste. Uredil se je tudi občestni prostor z obrezom vej. Pri projektu sicer gre za redno dejavnost občine, ki pa je zaradi relativno velikega števila kilometrov cest v občinski oskrbi, izvajana v skladu s časovnimi in finančnimi zmoglostmi. Na pobudo občanov Recenjeka oz. v skladu s prejetim predlogom g. Andreja Potočnika s sopredlagatelji, ki so ta odsek prepoznali kot bolj potreben obnove, tudi izvedli.

NAMESTITEV DEFIBRILATORJA PRI MARLESU

Skladno s predlogom prebivalcev Puščave s Kurjo vasjo (predlagateljica ga. Sabina Kores) smo na objekt Marlesa ob Mariborski cesti namestili AED ali avtomatski eksterni (zunanj) defibrilator. Gre za napravo, ki s pomočjo električnega sunka lahko ponovno požene srce in s tem tudi reši življenje. Naprava je enostavna in povsem varna, ter jo ob sledenju navodilom lahko uporablja vsakdo. Sama uporaba defibrilatorja še ne rešuje življenja, je pa zelo koristen in priporočljiv dodatek k temeljnem postopkom oživljanja. Pri človeku, ki se je zgrudil na tla, najprej preverimo, če diha, in sicer tako, da k obrazu bolnika prislonimo uho in lice, da slišimo, čutimo, z očmi pa gledamo, če se prsni koš dviga. Če bolnik diha, ga damo v položaj za nezavestnega, če ne diha, takoj pokličemo pomoč na 112 in povemo:

- kdo kliče,
- kaj se je zgodilo,
- kje se je zgodilo,
- kdaj se je zgodilo,
- koliko je poškodovanih,
- kakšno pomoč potrebujemo.

Zdravstveni dispečer nam po telefonu daje napotke za temeljne postopke oživljanja. Hkrati aktivira prve posredovalce in ekipo nujne medicinske pomoči. To je v naši občini četrta AED točka, ena je pri Zdravstvenem domu, druga pri Pošti na Činžatu in tretja pri Gasilskem domu. Veseli smo, da smo izboljšali pokritost s to nujno potrebno opremo, čeprav si želimo, da bo čim bolj situacij, ko bodo v uporabi.

USPEŠNO PRIDOBILI ČETRTO MILIONA EVROV ZA DOGRADITEV ZDRAVSTVENEGA DOMA

V sredini februarja je Občina Lovrenc na Pohorju oddala vlogo na javni razpis Ministrstva za zdravje za sofinanciranje investicij na primarni ravni zdravstvenega varstva v republiki Sloveniji za leti 2022 in 2023. S strani omenjenega ministrstva smo prejeli pozitivno odločitev o dodelitvi skoraj 240.000 EUR sredstev, ki nam bodo pomagala pri nujno potrebni dograditvi zdravstvenega doma. Celotna investicija je trenutno ocenjena na slabih 900.000 EUR (točni znesek bomo poznali po povpraševanju). Izgradnjo novega zdravstvenega doma načrtujemo neposredno ob starem domu - na zadnji strani, kjer se nahaja vhod v zobozdravstveno ordinacijo, vendar bo le-ta ločen objekt od obstoječega. Obsegal bo klet, pritličje in eno nadstropje.

Gradbeno dovoljenje za objekt smo pridobili že v mesecu februarju, v naslednjih mesecih pa načrtujemo izvedbo razpis za izvajalca, s katerim se bo do konca septembra tudi podpisala pogodba. Prva gradbena dela planiramo že letos, zaključek celotne investicije pa v letu 2024.

ZAKLJUČNI KORAKI PRI NASTAJANJU STRATEGIJE NAŠE OBČINE

Dokument Strategije razvoja naše občine za naslednjih deset let počasi dobiva dokončno obliko. V preteklih mesecih smo preko vprašalnikov oz. ankete ter prispevkov članov širše delovne skupine, ki vključuje skoraj 50 posameznikov z znanji iz različnih delovnih področij in seveda ljubeznijo do našega kraja, pridobili ogromno idej, predlogov in usmeritev. Z njimi smo se v mesecu maju srečali tudi v živo in še enkrat celostno pregledali dokument. Le ta bo v naslednjih tednih dobil dokončno obliko, dokončno pa bo o njem odločal Občinski svet na eni izmed svojih prihodnjih sej.

PRIDOBILI NAZIV PROSTOVOLJSTVU PRIJAZNA OBČINA 2022

Slovenska filantropija, nosilka Slovenske mreže prostovoljskih organizacij, je Občini Lovrenc na Pohorju je podelila naziv prostovoljstvu prijazna občina 2022. S podelitvijo naziva »Prostovoljstvu prijazna občina« izpostavljajo občine, ki po njihovem mnenju prepoznava pomen prostovoljskega dela občanov za življenje v njihovi skupnosti, cenijo njihovo delo, podpirajo prostovoljske organizacije in namenjajo del občinskih sredstev za razvoj prostovoljstva v svoji občini (npr. preko društev). Za nas je ta pridobljen naziv zahvala in prepoznavnost vsem in vsakomur, ki na takšen ali drugačen način s svojim delom, časom, storitvijo ali drugim prispevkom pripomore svoj del sestavljanke za boljšo skupnost, za večjo pestrost in dogajanje ter predvsem za povezanost nas vseh. Naj nas vse to spomni, da so empatija in vzajemna pomoč vgrajeni v biološko, socialno in psihosocialno tkivo človeka in so torej stari enako kot človeški rod. Negujmo te lastnosti in gradimo našo skupnost še naprej.

del sestavljanke za boljšo skupnost, za večjo pestrost in dogajanje ter predvsem za povezanost nas vseh. Naj nas vse to spomni, da so empatija in vzajemna pomoč vgrajeni v biološko, socialno in psihosocialno tkivo človeka in so torej stari enako kot človeški rod. Negujmo te lastnosti in gradimo našo skupnost še naprej.

LOVRENC PREJ, LOVRENC ZAJ

»V življenju par stotink sekunde ne pomeni nič, v fotografiranju, pa teh par stotink pomeni veliko. To lahko vidimo, kako je izgledal Lovrenc, takrat davnega leta 1920, menim, da se takšnega Lovrenca, kot je na fotografiji, ne spomni nihče več.«
Max Bedenik

